

ע"פ 32306/06 - מדינת ישראל נגד יונתן ארזוֹן

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עפ"ת 32306-06-16
19 ינואר 2017

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ואדים סיגל
יונתן ארזוֹן ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אחולאי

לפני כבוד השופט רחל ברקאי
המעוררת
נגד
המשיב

פסק דין

בפני בקשה המשיב, אשר באה מפי בא כוחו לפסול עצמי מלשכת בדיון בערעור הנדון.

ערעור זה, אשר הוגש על ידי המדינה, נקבע בפני הדיון ביום 18.9.16, כאשר במסגרת הودעת הערעור ביקשה המעוררת לצאת כנגד פסק הדיון של בית המשפט ל庭审ורה בבאר-שבע, מיום 2.5.16, בתיק תת"ע 6054-02-15, במסגרתו התקבלה טענת המשיב ולפיה אין הוא נדרש להסביר לאשמה. בהתאם, זוכה המשיב מביצוע עבירה של נהגה בשכרות אשר יוכסה לו, לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה.

הודעת הערעור שהוגשה עוסקת במכשיר לבדיקת אלכוהול בנשיפה מסווג "ינשוף". אופן הבדיקה באמצעות המכשיר מוסדר בתקינה 169 ז' לתקנות התעבורה.

במסגרת הערעור ביקשה המעוררת להתמקד בשאלת האם כדעת בית המשפט קמא, כדי שהבדיקה המבוצעת באמצעות ה"ינשוף" תהחשב לתקינה - אסור כי יהיה הפרש העולה על 10% בין נתון המדינה המופק על ידי החישין האינפרא אדום בנשיפה הראשונה לבין הנתון המופק על ידי החישין האלקטרוכימי בנשיפה השנייה של המכשיר, או - כדעת המעוררת - מדובר בתנאי מדידה, אשר בשל שיטת הפעולה השונה של החישנים, אין מקום להשוות ביניהם, ולפיכך הבדיקה המבוצעת על ידי "ינשוף" תהיה תקינה, אף אם קיימ הפרש העולה על 10% בין הנתונים של שני החישנים השונים בנשיפות השונות.

כאמור, ביום 18.9.16, התקיים דיון בפני, אשר היה קבוע לשםית הערעור כשלבקשת ב"כ המשיב נדחה מועד הדיון למועד אחר. בתום הליך פורמלי זה ומתוך ידיעה ברורה שהיתה לי באותה עת, כי ערעור זה לא ימשיך להתרברר בפני גיליתי דעתו לגבי תוצאת הערעור הצפואה בנדון, כאשר המלצותיו לצדדים הייתה כי דין הערעור להתקבל והענין צרי לחזור ולהיבחן בבית משפט קמא על דרך של שמיית מומחים לרלבנטים. הדברים האמורים אף מצאו ביטוי בסיפה של החלטתי ולפיה: "הצדדים ישקלו בעיון רב הצעת בית המשפט שהועלתה במהלך הדיון, אופן שתיתיר את המשך שמיית הערעור".

במסגרת סדרי ניהול חדשים בבית המשפט נותרו ערעורו התעבורה מנותבים אל שולחני ועל כן נקבע הערעור הנדון על פי יומני. הودעה כאמור נשלחה לצדים ולאחראית פנה ב"כ המשיב וביקש כי אפסול עצמי מלבשת בדיון נוכח הדעה אותה השמעתי במהלך הדיון הקודם, לטעם המשיב יצר הדבר חשש אצל המשיב כי בית המשפט גיבש עמדת סופית באופן היוצר חשש ממשוי למשוא פנים.

ב"כ המערערת השαιיר הבקשה לשיקול דעת בית המשפט ואולם, במסגרת הדיון בפני חזר ושם ידיו על מקצועיותו של בית המשפט.

כעיקרון, אין לומר כי כל דעה שיש לשופט בעניין הנדון לפניו, די בה כדי לפסול את אותו שופט שהרי שופט יש לו דעת בעניינים מעוניינים שונים, בוודאי בשאלות משפטיות שעולות בנושא מסוים.

בנסיבות דנן, מתקשה אני לזכור פרטים את הדעה אותה השמעתי בפני הנוכחים, שמא יש בה כדי ליזור חשש לכואורה למשוא פנים ממשום קיומה של דעה קודמת זו או אחרת.

יחד עם זאת, כפי שציינתי לעיל, זכור לי כי בהינתן הידיעה שהיתה לי באותו זמן כי הערעור לא ישמע בפני, הרשות לעצמי להביע דעתה נוקבת באשר לסיכון הערעור.

마וחר והערעור נוגע לשאלת עקרונית בעלת השלכות רחבות ארציות, הנוגעת לשאלת תקינות הבדיקה המבוצעעת באמצעות מכשיר ה"ינשוף", קיימת חשיבות כי החשש למשוא פנים יוסר מסדר היום.

בנסיבות אלו, וכי למנוע החשש המcarsם בלביו של המשיב למשוא פנים, ראוי לנכון לפסול עצמי מלבדן בערעור.

הצדדים יקבלו מועד חדש לדין בפני מותב אחר.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 בינואר 2017, בהעדר הצדדים.